

תַּנִּינָן בְּרֹא דַמְתַּנִּיתִין, מָאֵי דְכַתִּיב, (בראשית א) **וַיֵּדְעוּ**
כִּי עֲרוּמָם הֵם, יְדִיעָה יְדַעֵי מִמֶּשׁ. דְּהָהוּא
לְבוּשָׁא דִיקָר, דְּאֲתַעְבִּיד מְאִינוּן יוֹמִין, גָּרַע מְנִייהוּ,
וְלֹא אֲשַׁתָּאֵר יוֹמָא מְאִינוּן יוֹמִין לְאֲתַלְבֶּשָׂא בֵיהּ.
הָדָא הוּא דְכַתִּיב, (תהלים קלט) **גָּלְמֵי רָאוּ עֵינֵיךָ וְעַל**
סַפְרֵךָ כָּלָם יִכְתְּבוּ. יָמִים יוֹצְרוּ. יָמִים יוֹצְרוּ וְדָאֵי,
וְלֹא אֶחָד בָּהֶם, דְּהָא לֹא אֲשַׁתָּאֵר חַד מְנִייהוּ
לְאֲתַלְבֶּשָׂא בְּהוּ. עַד דְּאֲשַׁתַּדֵּל אָדָם, וְעַבְד תְּשׁוּבָה,
וְקִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא קַבִּיל לֵיהּ, וְעַבִּיד לֵיהּ מָאנָא
לְבוּשָׁא אַחַרְנִין, וְלֹא מִן יוֹמוֹי. הָדָא הוּא דְכַתִּיב,
וַיַּעַשׂ ה' אֱלֹהִים לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ פְתֻנוֹת (בראשית ג)
עוֹר וַיְלַבֵּשֵׁם.

תָּא חַזִּי, בְּאַבְרָהָם דְּזָכָה, מַה כְּתִיב, (בראשית כד) **בָּא**
בְּיָמַי, מִשׁוּם דְּזָכָה. כִּד אֲסַתְּלַק מִהֲאֵי עֲלִמָּא,
בְּאִינוּן יוֹמִין מִמֶּשׁ דִּילֵיהּ, עָאֵל וְאֲתַלְבֶּשׁ בְּהוּ, וְלֹא

לשון הקודש

נִשְׁתַּר אֶחָד לְהַתְּלַבֵּשׁ בּוּ, עַד שֶׁהִשְׁתַּדֵּל
 אָדָם וַעֲשֶׂה תְּשׁוּבָה, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 קַבֵּל אוֹתוֹ וַעֲשֶׂה לוֹ כְּלֵי לְבוּשׁ אַחֲרֵיכֶם,
 וְלֹא מִן הַיָּמִים שְׁלוֹ. זֶהוּ שְׁכָתוּב (בראשית
 א) וַיַּעַשׂ ה' אֱלֹהִים לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ
 פְתֻנוֹת עוֹר וַיְלַבֵּשֵׁם.

בָּא רְאָה, בְּאַבְרָהָם שְׁזָכָה מַה פְּתוּב?
 (שם כד) **בָּא בְּיָמַי, מִשׁוּם שְׁזָכָה. בְּאִשְׁר**

שְׁנִינוּ בְּסוּד הַמִּשְׁנָה, מַה שְׁכָתוּב
 (בראשית א) וַיֵּדְעוּ כִּי עֲרוּמָם הֵם - יְדִיעָה
 מִמֶּשׁ יְדַעוּ, שְׁאוֹתוֹ לְבוּשׁ שֶׁל כְּבוֹד
 שְׁנַעֲשֶׂה מֵאוֹתָם יָמִים נִגְרַע מֵהֶם, וְלֹא
 נִשְׁתַּר יוֹם מֵאוֹתָם יָמִים לְהַתְּלַבֵּשׁ בּוּ.
 זֶהוּ שְׁכָתוּב (תהלים קלט) גָּלְמֵי רָאוּ עֵינֵיךָ
 וְעַל סַפְרֵךָ כָּלָם יִכְתְּבוּ וְכַתְּבוּ יָמִים יוֹצְרוּ. יָמִים
 יוֹצְרוּ וְדָאֵי. וְלֹא אֶחָד בָּהֶם, שְׁהָרֵי לֹא

נִרְעַ מִהָהוּא לְבוּשׁ יֶקֶר כְּלוּם, דְּכִתִּיב בָּא בִּימִים.
בְּאִיּוֹב מַה כְּתִיב, (איוב א) וַיֹּאמֶר עָרוֹם יֵצְאֵתִי מִבֶּטֶן
אִמִּי וְעָרוֹם אָשׁוּב שָׁמָּה. דְּהָא לָּא אֲשַׁתָּאֵר לְבוּשָׁא
לְאֵתְלַבְּשָׁא בֵּיתָא.

תַּנָּא, זַכָּאִין אֵינּוּן צַדִּיקָא, דְּיוֹמִיהוֹן זַכָּאִין,
וְאֲשַׁתָּאֲרוּ לְעֵלְמָא דְּאֵתִי (זַכָּאִין), וְכַד נִפְקִין,
מִתְחַבְּרִין כְּלָהוּ, וְאֲתַעְבִּידוּ (דף רכד ע"ב) לְבוּשֵׁי יֶקֶר,
לְאֵתְלַבְּשָׁא בֵּיתָא. וּבְהָהוּא לְבוּשָׁא, זַכָּאִין לְאֵתְעַנְגָּא
מִעֲנוּגָא דְּעֵלְמָא דְּאֵתִי, וּבְהָהוּא לְבוּשָׁא, זַמִּינִין
לְאַחֲיָא וּלְמִיקָם. וְכֹל אֵינּוּן דְּאֵית לְהוּ לְבוּשָׁא
יְקוּמוּן, הֲדָא הוּא דְּכִתִּיב, (איוב לח) וַיִּתְיַצְבוּ כְּמוֹ לְבוּשׁ.
וְוִי לְאֵינּוּן תִּיְיָבִי עֵלְמָא, דְּיוֹמִיהוֹן בְּחוּבִיהוֹן (עֲלָמִין)
חֲסָרִין, וְלֹא אֲשַׁתָּאֲר מַנְיָהוּ, בְּמַה דְּאֲתַפְסִיין, כַּד
יִפְקִין מִעֵלְמָא.

לשון הקודש

ונעשים לבושי כבוד להתלבש בו,
ובאותו לבוש זוכים להתענג מענג
העולם הבא, ובאותו לבוש עתידים
לקום לתהיה, וכל אותם שיש להם
לבוש יקומו. זהו שכתוב (איוב לח)
ויתיצבו כמו לבוש. אוי לאותם רשעים
של העולם שימיהם בְּחֲטָאֵיהֶם [ועולמות]
חֲסָרִים, וְלֹא נִשְׁאָר מֵהֶם בְּמַה שְׁיִתְפַּסּוּ
בְּשִׁנְאָאוּ מִן הָעוֹלָם.

הסתלק מן העולם הזה, ממש באותם
ימים שלו, נכנס והתלבש בהם, ולא
נִרְעַ מאותו לבוש כבוד כלום, שכתוב
בָּא בִּימִים. בְּאִיּוֹב מַה כְּתוּב? (איוב א)
וַיֹּאמֶר עָרוֹם יֵצְאֵתִי מִבֶּטֶן אִמִּי וְעָרוֹם
אָשׁוּב שָׁמָּה, שְׁהָרִי לֹא נִשְׁאָר לְבוּשׁ
לְהֵתְלַבְּשׁ בוּ.

שְׁנֵינּוּ, אֲשֶׁרֵיהֶם הַצַּדִּיקִים, שְׁיִמְיָהֶם
צַדִּיקִים, וְנִשְׁאָרוּ לְעוֹלָם הַבָּא וְצַדִּיקִים,
וְכֹאֲשֶׁר יוֹצֵאִים, כָּלָם מִתְחַבְּרִים

תָּאנָא, כָּל אֵינּוֹן וּפְּאִין, דְּזָכוּ לְאַתְלָבְשָׁא בְּלָבוּשׁ
 יָקָר בְּיוֹמֵיהוֹן, מִתְּעַטְרָן בְּהוּא עֲלֵמָא (ס"א
 גולמא), מִעֲטוּרֵי דְמִתְעַטְרֵי בְּהוּ אַבְהָן, מִהוּא נַחֵל
 דְּנָגִיד וְנָפִיק לְגִנְתָּא דְעָדָן. הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (ישעיה מח)
 וְנַחֲדָה ה' תָּמִיד וְהַשְׁבִּיעַ בְּצַחְצְחוֹת נַפְשָׁךְ וְגו'. וְאֵינּוֹן
 חֵיִיבֵי עֲלֵמָא, דְּלֹא זָכוּ לְאַתְלָבְשָׁא בְּלָבוּשָׁא דְיוֹמֵיהוֹן,
 עֲלֵיהוּ כְּתִיב, (ירמיה יז) וְהָיָה כְּעָרְעָר בְּעָרְבָה וְלֹא יִרְאֶה
 כִּי יבֹא טוֹב וְשָׁכֵן חֲרָרִים בַּמִּדְבָּר.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, וּפְּאִי חוּלְקִיָּה דִיעֲקָב, דְּרַחֲצָנוּ
 יַתִּיר הָוָה לֵיה, דְּכְּתִיב וְשָׁכַבְתִּי עִם אֲבוֹתַי.
 דְּאֲזַבִּי בְּהוּ וְלֹא בְּאַחֲרָא. דְּאֲזַבִּי בְּהוּ, לְאַתְלָבְשָׁא
 בְּיוֹמֵין דִּילֵיה, וּבְיוֹמֵין דְּלַחֲוֹן.

רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, כְּתִיב, (בראשית כז) וַיִּרַח אֶת רִיחַ בְּגָדָיו
 וַיְבָרְכֵהוּ. בְּגָדָיו. בְּגָדֵי עֲשׂו מִיַּבְעֵי לֵיה. דְּהָא

לשון הקודש

בְּעָרְעָר בְּעָרְבָה וְלֹא יִרְאֶה כִּי יבֹא טוֹב
 וְשָׁכֵן חֲרָרִים בַּמִּדְבָּר.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, אֲשֶׁרֵי חָלְקוּ שֶׁל יַעֲקֹב
 שֶׁבִּשְׁחֹן יַתֵּר הָיָה לוֹ, שֶׁכְּתוּב וְשָׁכַבְתִּי
 עִם אֲבוֹתַי, שְׂאֲזַכָּה בְּהֶם וְלֹא בְּאַחֵר.
 שְׂאֲזַכָּה בְּהֶם לְהַתְּלַבֵּשׁ בְּיָמִים שֶׁלוֹ
 וּבְיָמִים שֶׁלָּהֶם.

רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, כְּתוּב (בראשית כז) וַיִּרַח
 אֶת רִיחַ בְּגָדָיו וַיְבָרְכֵהוּ. בְּגָדָיו? בְּגָדֵי

שְׁנֵינּוּ, כָּל אוֹתָם צְדִיקִים שְׁזָכוּ
 לְהַתְּלַבֵּשׁ בְּלָבוּשׁ כְּבוֹד בְּיָמֵיהֶם,
 מִתְּעַטְרִים בְּאוֹתוֹ עוֹלָם וּלְבוּשׁ
 מִהַעֲטוּרִים שֶׁבָּהֶם מִתְּעַטְרִים הָאֲבוֹת,
 מֵאוֹתוֹ נַחֵל שְׂיוּצָא וְשׁוֹפֵעַ לְגַן עֵדֶן. זֶהוּ
 שֶׁכְּתוּב וְנַחֲדָה ה' תָּמִיד וְהַשְׁבִּיעַ
 בְּצַחְצְחוֹת נַפְשָׁךְ וְגו'. וְאוֹתָם רִשְׁעֵי
 הָעוֹלָם שֶׁלֹּא זָכוּ לְהַתְּלַבֵּשׁ בְּלָבוּשׁ שֶׁל
 יָמֵיהֶם, עֲלֵיהֶם כְּתוּב (ירמיה יז) וְהָיָה

לֹא דִידִיָּה הוּוּ, אֶלָּא דַעֲשׂוּ הוּוּ הִנְהוּ בְּגָדִים. דְּכִתִּיב,
 (בראשית כז) וַתִּקַּח רַבֵּקָה אֶת בְּגָדֵי עֵשָׂו בְּנֵה הַגָּדוֹל
 הַחֲמוּדוֹת, בְּגָדֵי עֵשָׂו כְּתִיב (הַבָּא), וְהָכֵא רִיחַ בְּגָדָיו,
 דִּיעֲקֹב מִשְׁמַע.

אֶלָּא, הָכִי אוֹקִימָנָא, וַיִּרַח, כְּלוּמַר, אִסְתַּבֵּל
 לְהִלְאָה, וְאַרְח רִיחָא דְלְבוּשׁוֹי דְהָהוּא עַלמָא,
 כְּדִין בְּרִיחָה. וְעַל דָּא כְּתִיב, רִיחַ רִיחַ בְּנֵי כְּרִיחַ
 שְׂדֵה, דָּא הוּא חֲקַל דְתַפּוּחִין קְדִישִׁין. אָמַר, הוּאִיל
 וּזְכִיתָ בְּאִינוּן לְבוּשֵׁי יָקָר, וַיִּתֵּן לָךְ הָאֱלֹהִים מִטַּל
 הַשָּׁמַיִם. מָאִי מִשְׁמַע, בְּגִין דְּבִתְהוּא חֲקַל דְתַפּוּחִין
 קְדִישִׁין, נָטִיל (ס"א נְטִיף) מִטָּא כָּל יוֹמָא, מִתְהוּא אֶתֶר
 דְּאֶקְרִי שָׁמַיִם, דְּכִתִּיב מִטַּל הַשָּׁמַיִם.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, בְּכֹלָא בְּרִיחָה, מִטַּל הַשָּׁמַיִם וּמִשְׁמַנֵּי
 הָאָרֶץ. מָאִי טַעְמָא, בְּגִין דְּוִירַח אֶת רִיחַ

לשון הקודש

כתוב ראה ריח בני כריח שדה, זהו
 שדה התפוחים הקדושים. ואמר, הואיל
 וזכית באותם לבושי כבוד - ויתן לך
 האלהים מטל השמים. מה משמיע?
 משום שבאותו שדה תפוחים קדושים
 נוטל טל כל יום מאותו מקום שנקרא
 שמים, שכתוב מטל השמים.

אמר רבי יוסי, ברך אותו בכל - מטל

עשו היה צריך לכתב, שהרי לא היו
 שלו, אלא של עשו היו בגדים אלג,
 שכתוב (ע) ותקח רבקה את בגדי עשו
 בנה הגדל החמדת? בגדי עשו כתוב
 ופאז, וכאן ריח בגדיו, של יעקב משמע.
 אלא כך בארנו, וירח, כלומר
 שהסתכל הלאה, והריח את ריח לבושו
 של אותו העולם ואז ברכו, ועל זה

בְּגֵדָיו. בְּגֵדָיו מִמָּוֶשׁ, כְּמֵה דְאוֹקִימָנָא. תָּנָא, אֵלֶּף
וְחֲמִשׁ מֵאָה רִיחִין, סִלְקִין בְּכָל יוֹמָא מִגֵּן עֵדֶן,
דְּמִתְבַּסְּמִי בְּהוּ אֵינֹון לְבוּשֵׁין דִּיקָר דִּיהוּא עֲלֵמָא,
דְּמִתְעַטְרֵן מִן יוֹמוֹי דְּבַר נֶשׁ.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, כְּמֵה לְבוּשֵׁין אֵינֹון. אָמַר רַבִּי
אֶלְעָזָר, טוּרֵי דְעֲלָמָא, עַל דָּא פְּלִיגוּ. אֲבָל
תִּלְתָּא אֵינֹון. חַד דְּמִתְלַבְּשֵׁי בְּהוּא לְבוּשָׁא, רוּחָא
דְּבִגְנֵתָא דְעֵדֶן דְּאֶרְעָא. וְחַד יִקְרָא מְכַלָּא,
דְּמִתְלַבְּשָׁא בֵּיה נִשְׁמָתָא בְּנוּ עֲרוּרָא דְחַיִּי, בֵּין
פּוּרְפּוּרָא דְמַלְכָּא. וְחַד לְבוּשָׁא דְלִבְרָ, דְקָאִים וְלֹא
קָאִים, אֲתַחְזִי וְלֹא אֲתַחְזִי. בְּהַאי מִתְלַבְּשָׁא בֵּיה
נִפְשָׁא, וְאִזְלָא וְשָׂטָא בְּעֲלָמָא.

וּבְכָל רִישׁ יְרַחֵי (שְׁתָּא) וְשִׁבְתָּא, אִזְלַת וְאֲתַקְשְׁרַת
בְּרוּחָא דְבִגְנֵתָא דְעֵדֶן דְּאֶרְעָא, דְקִיּוּמָא בֵּין

לשון הקודש

על זה נחלקו, אבל שלשה הם: אחד
שמתלבשים באותו הלבוש, הרוח
שבגן עדן שבארץ. ואחד נכבד מהכל,
שמתלבשת בו הנשמה בתוך צרור
החיים בין אדרת המלך. ואחד לבוש
של בחוץ, שעומד ולא עומד, נראה ולא
נראה, בנה מתלבשת הנפש והולכת
ומשוטטת בעולם.

ובכל ראש חדש (שנה) ושבת הולכת

השמים ומשמני הארץ. מה הפעם?
משום שוירח את ריח בגדיו, בגדיו
ממש, כמו שבארנו. שנינו, אלף וחמש
מאות ריחות עולים בכל יום מגן עדן,
שבהם מתבשמים אותם לבושי כבוד
של אותו עולם שמתעטרים מימיו של
בן אדם.

אמר רבי יהודה, כמה לבושים הם?
אמר רבי אלעזר, ההרים של העולם,

פְּרָגוּדָא יִקְרָא, וּמִנִּיהּ אֹלִיף וַיִּדַע מַה דִּידַע, וְשָׂט
וְאוֹדַע לִיהּ בְּעֵלְמָא.

תָּנָא, בְּתֵרִין קְשׁוּרִין אֲתִקְשַׁר נַפְשָׁא, בְּכַל רִישׁ
יְרָחָא וְשִׁבְתָּא, בְּקְשׁוּרָא דְרוּחָא, דִּי בֵּין רִיחֵי
בוּסְמִין דְּבִגְנָתָא דְעֵדֵן דְאַרְעָא, וּמִתְמָן אָזִיל וְשָׂאט,
וְאֲתִקְשַׁר עִם רוּחָא בְּנִשְׁמָתָא דְצְרִירָא בְּצְרוּרָא דְחַיִּי,
וּמִתְרַוֵּיא וּמִתְזַנְתַּ מֵאֵינוּן זִיוִין יְקָרִין, דְּהֵאֵי סְטָרָא,
וְדְהֵאֵי סְטָרָא. הָדָא הוּא דְכְּתִיב, וְנָחֵךְ ה' תָּמִיד,
תָּמִיד דִּיקָא.

וְהַשְׁבִּיעַ בְּצַחְצְחוֹת נַפְשֶׁךָ. מַחוּ בְּצַחְצְחוֹת. אֵלָא
צַחוּתָא חַד, כִּד אֲתִקְשַׁר בְּרוּחָא דְבִגְנָתָא
דְּלִתְתָּא, צַחוּתָא דְלִגְו דְּמֵן צַחוּתָא, כִּד מִתְקַשְׁרֵן
בְּנִשְׁמָתָא דְלַעִילָא, בְּצְרוּרָא דְחַיִּי, וְהֵינֵן בְּצַח חַד,
צַחוֹת תְּרִין, דְּאֵינוּן לְעִילָא לְעִילָא, בִּיקִירוּ דְנִשְׁמָתָא

לשון הקודש

החיים, ונרנית ונזונית מאותו זיו הנכבד
של צד זה ושל צד זה. זהו שכתוב ונחך
ה' תמיד, תמיד דוקא.

והשביע בצחצחות נפשך. מה זה
בצחצחות? אלא צחות אחת, בשנקשרת
עם הרוח שבגן שלמטה, צחות שלפנים
מן הצחות, בשנקשרים בגשמה
שלמעלה בצרור החיים. והינו בצח -
אחד, צחות - שנים, שהם למעלה

ונקשרת ברוח שבגן עדן שבארץ
שעומדת בין פרגוד נכבד, וממנו לומד
ויודע מה שיודע, ומשוטט ומודיע אותו
בעולם.

למדנו, בשני קשרים נקשרת הנפש
בכל ראש חדש ושבת, בקשר של הרוח
שבין ריחות הבשמים שבגן עדן
שבארץ, ומשם הולך ומשוטט, ונקשר
עם הרוח בגשמה שצרוה בצרור

וְדָאֵי, כְּלוּמַר צַחְצָחוֹת, מָאן יָרִית דָּא, נִפְשָׁךְ. נִפְשָׁךְ
מִמָּשׁ. וּכְפָאָה חוּלְקָהוֹן דְּצַדִּיקָיָא.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כִּד אָנָּא בֵּין אֵינוֹן חֲבֵרָיָא דְכַבֵּל,
מִתְבַּנְשֵׁי גַבְאֵי, וְאוֹלְפֵי מְלֵי בְּאַתְגַּלְיָא, וְאֵינוֹן
עֵיילֵי לֹון בְּגוֹשְׁפִנְקָא דְפְרִזְלָא תְקִיפָא, סְתִימָא מְכַל
סְטָרִין. כְּמָה זְמַנִּין אוֹלִיפְנָא לֹון אַרְחוּי דְגִנְתָּא
דְּמִלְכָּא, אוֹרְחוּי דְּמִלְכָּא. (נ"א כְּמָה זְמַנִּין אֲמִינָא לֹון אַרְחוּי דְּאוֹרְיָתָא
דְּמִלְכָּא קִדִּישָׁא וְאוֹרְחִין עֲלָאִין).

כְּמָה זְמַנִּין אוֹלִיפְנָא לֹון כָּל אַנוֹן דְּרַגִּין דְּצַדִּיקָיָא
דְּבַתְהוּא עֲלֵמָא, וּכְלָחוּ מִסְתַּפֵּי לְמִימַר (דף רכה
ט"א) מְלִין אֵלִין, אֵלָא לָעָאן (מַעֲלָעִין) בְּגַמְגוּמָא. בְּגִינֵי כֶּךָ
פְּסִילוּסִין אַקְרוּן, כְּתָהוּא פְּסִילוּתָא דְּמַנְמָנִים בְּפוּמִיָּה.
אָבֵל לְזִכּוּתָא דְּאֵינָנָא לְחוּ, הוּאִיל וּמְסַתְפֵי. דְּהָא

לשון הקודש

לָהֶם דְּרָבֵי הַתּוֹרָה שֶׁל הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ וְדָרְכֵים
עֲלוֹנִים.]

כְּמָה פְּעָמִים לַמִּדְתֵי אוֹתָם כָּל אוֹתָן
דְּרַגּוֹת הַצַּדִּיקִים שֶׁבְּאוֹתוֹ עוֹלָם, וְכָלֶם
פּוֹחֲדִים לוֹמַר דְּבָרִים הַלְלוּ, אֵלָא לוֹמְדִים
בְּגַמְגוּם, מִשּׁוּם כֶּךָ נִקְרָאִים כְּכַדִּי לְשׁוֹן,
כְּמוֹ אוֹתוֹ כְּכַד לְשׁוֹן שֶׁמְנַמְנֵם בְּפִיו.

אָבֵל לְזִכּוּת אֵנִי דָן אוֹתָם, הוּאִיל
וּפּוֹחֲדִים, שֶׁהֲרֵי אוֹיֵר הַקָּדוֹשׁ וְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ

לְמַעֲלָה, בְּכַבוֹד הַנְּשָׁמָה וְדָאֵי. כְּלוּמַר,
צַחְצָחוֹת, מִי יוֹרֵשׁ אֶת אֶת זֶה? נִפְשָׁךְ,
נִפְשָׁךְ מִמָּשׁ. אֲשֶׁרֵי חֲלַקְם שֶׁל הַצַּדִּיקִים.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כְּשֶׁאֲנִי בֵּין אוֹתָם
הַחֲבֵרִים מִכַּבֵּל, מִתְבַּנְּסִים אֵלַי, וְלוֹמְדִים
דְּבָרִים בְּנִגְלָה, וְהֵם מְכַנְּסִים אוֹתָם
בְּחוֹתָם בְּרִזְל חֻזֵק, סְתוּם מְכַל הַצַּדִּיקִים.

כְּמָה פְּעָמִים לַמִּדְתֵי אוֹתָם דְּרָבֵי גִנְתֵי
הַמֶּלֶךְ, דְּרָבֵי הַמֶּלֶךְ. וְכְּמָה פְּעָמִים אֲמַרְתֵי